

Reszkess parlagfű!

A szerda délutáni megnyitón nem mutatkozott túl nagy érdeklődés a parlagfű-mentesítési akció iránt. A szervezők – Szarvas Város Önkormányzata, az ÁNTSZ Orosházai, Szarvasi Kistérségi Intézete és a Szarvasi KOMÉP Városgazdálkodási Kft. – képviselői többen voltak, mint ahány szarvasi eljött a Fő térre. Talán az a zivatart hozó felhő tartotta vissza az embereket. A hirtelen leszakadó eső később a szervezőket is fedett helyre kergette. Ám még semmi nem késett el, az akció június 22-ig tart, addig bárki bekapcsolódhat a gyűjtésbe.

A Polgármesteri Hivatal aulájában először dr. Melis János jegyző tartott tájékoztatást. Elmondta, hogy törvény kötelezi a földhasználókat, hogy az általuk művelt területet a parlagfűtől mentesítsék. Belterületen a jegyző rendeli el a közérdekű védekezést. Aki ennek a felhívásnak

nem tesz eleget, arra kötelező bírságot kiróni. A bírság mértéke a parlagfű-fertőzöttségtől függően 20 ezer forinttól 5 millió forintig terjedhet. Mindenkit arra kért, hogy a felesleges eljárások megelőzése érdekében irtsa ki az általa használt földterületről ezt az allergén gyomot.

A „föbünöst” magát a parlagfűvet Simon Ágnes a Polgármesteri Hivatal Hatósági Osztályának munkatársa mutatta be. Ez az igénytelen, de agresszív növény júliustól augusztusig virágozik, 8 milliárd pollent képes a levegőbe kibocsátani egyetlen növény. Októberben 4-5 ezer magot terem, de jól megtermett példányon 60 ezer magot is számláltak már. Ezek a magok 30-40 évig megőrzik csirázó képességüket. Tanácsot adott a gyommentesítésre is, ki lehet húzni kézzel, ki lehet kapálni, le lehet kaszálni, szóba jöhet még a mulcsozás, esetleg a

kémiai szerek használata.

Papp Emma az ÁNTSZ munkatársa a parlagfű pollenjének az emberi szervezetre gyakorolt hatásait ismertette. A parlagfű belégzése túlérzékenységi reakciót válthat ki. Enyhébb esetben szénanáthát okoz, súlyosabb formája az asztma. Bevezető tünetei: könnyezés, tüsszögés. Ha az orr melléküregebe jut a pollen, gyulladást okozhat. Felhívta a figyelmet arra, hogy ha ezeket a tüneteket észleljük magunkon, vagy gyerekünkön, tehát egy elmúlni nem akaró náthát tapasztalunk,

akkor forduljunk orvoshoz.

Míndezek megelőzése érdekében hirdették meg ezt a programot, melynek résztvevői valamennyien jutalmat kapnak, a legtöbb parlagfűvet összegyűjtők pedig olyan ajándékokra számíthatnak, amit jól tudnak használni a kertápolásban.

A program részleteiről a Szarvas és Vidéke előző lapszámában olvashattak tájékoztatást. Ha ez nem áll rendelkezésükre, érdeklődjenek a Polgármesteri Hivatalban Papp Emma programfelelősnél.

Tájékoztatás

A 2006. július 1-jét megelőzően kiállított közgyógyellátási igazolványok 2007. július 1-től nem használhatók. Akinek még a régi közgyógyigazolványa van, az haladéktalanul kérje meg az új közgyógyigazolványt. Az új kérelmeket a régi közgyógyigazolványok lejárt előtt is be lehet nyújtani, s célszerű is, mert az igénylés időigényes, s ahhoz, hogy ne maradjon ellátatlan az érintett, időben kell igényelni az új igazolványt. Az új közgyógyigazolványok kiadásával kapcsolatban felvilágosítást a Polgármesteri Hivatal 44-es irodájában, vagy telefonon, a 311-122/153 melléken lehet kérni.

Intézményfelügyeleti Szociális és Családvédelmi Osztály

S.O.S. a gyermekkönyvtárból

A könyvtárból utolsóként távozó Marika valami furcsa sustorogást, zizegést hallott a gyerekkönyvtár olvasóterme felől. Visszament, mert azt hitte, nyitva felejtették az ablakot. Bár egy kicsit gyanús volt neki, hogyan lehet huzat, ha odakinn szellő sem rezdül. Mikor a kulcsot bedugta a zárba, a különös zaj hirtelen elült. – Csak képzelődtem – gondolta, de ha már visszajött, kinyitotta az ajtót. Odabenn nem látott semmi szokatlant. A sötétítőfüggöny megbomlott szálai között vöröslő sugarakat küldött a fülhomályba a nyugodni készülő nap. A fénycsikok útjában porszemek táncoltak. A falakat beborító könyvek puha nyugalommal árasztották el a hosszúkás termet.

Mindent rendben talált, így hát bezárta az ajtót, kinyitotta kezeprájja lakatját, s néhány perc múlva már a közeli üzletben keresgélte az esti vacsora kellékeit.

Am a könyvtárban eközben valami egészen szokatlan dolog történt. Elsőként egy szürke gerincű könyv mocorgása vezetett eredményre. A karcsú kötet kitarítóan evickélt a polc széle felé, azután elvesztette egyensúlyát és a padlóra zuhant.

És ebben a pillanatban egy nagyszakállú, torzonborz, csaknem meztelen férfi emelkedett féltérdre, majd egyenesedett fel egészen, s kételkedve figyelte az elé táruló látványt. – Péntek! – kiáltotta szinte kétségbeesetten, mikor háta mögött egy éles dörrenés hallatszott. A sarokban egy vaskos könyvet pillantott meg, aminek lapjai közül egy ágyúcső nyomakodott előre. – Hol van Dobó? Fogytán a lőszerünk – morogta egy borzú hang, melynek gazdája újabb golyóbist emelt ki a valóban vészesen apadó kupacból. – Csendesebben fehér testvérem! – szólalt meg közvetlenül mellette egy izmos, rézbőrű férfi, aki hollőfékete hajában sastollat viselt. – Még nem érezhetjük magunkat biztonságban – mondta, majd letérdelt s fülét a könyvtár zöld szőnyegére tapasztotta. – Én nem akarok debreceni diák lenni! – kiáltotta sírva egy férfinak öltözött gyerek, aki egy félig kiürült dobozt, valami csomagfélélt tartott a kezében. Egy vézna fiú lépett oda hozzá, vigasztalóan a vállára tette a kezét és ezt mondta: A maga nevét legalább nem irták csupa kisbetűvel a Gitt-egylet naplójába. Mély lélegzetet vett egy sóhajtáshoz, de a kísérlet erős köhögésbe torkollott. Aztán hirtelen abbahagyta a köhögést, csodálkozva meredt a hozzá hasonló korú, szemüveges egyénre, aki seprűjével landolt a terem közepén.

Semmilyen forrásból nem erősítették meg lapunk értesülését a Városi Könyvtárban történekről, úgyhogy valószínűleg nem

is történtek meg a fenti események. Persze lehet, hogy igen. Am ha nem is a fentiekben leírt módon, de az biztos, hogy megelévedtek a könyvek a gyerekkönyvtárban június 14-én, múlt héten szerdán. Életere ketek a történetek a gyerekek rajzai, előadásai nyomán.

Az új helyére, a felnőtt könyvtárral egy épületbe költözött gyerekkönyvtárat egy rendkívüli könyvhét megrendezésével avatták fel könyvtárosok és olvasók az elmúlt héten. Ennek alkalmából kérte fel a Tusjak Lászlóné könyvtárigazgató

az ifjú olvasókat, hogy készítsenek rajzokat olvasmányaikról, és osszák meg legkedvesebb történeteiket olvasótársaikkal. Szerdán délután zsűfolásig megtelt az olvasóterem, kis ropogtatni és szüricsölni való mellett a gyerekek történeteket olvastak fel kedvenc regényeikből. A falakat természetesen az elkészült illusztrációk díszítették, és mindenki jól érezte magát.

Azok a könyvek pedig, melyek kimaradtak a gyerekek történeiteiből úgy gondolták, igazságtalanság történt velük. Igenis ők is akarnak szerepelni! Nekik is jár, hogy a gyerekek kedvet kapjanak az elolvasásukhoz! – mondogatták magukban. Előbb csak mondogatták, aztán cselekedtek. Legelőször a Robinson Crusoe című Defoe regénynek sikerült kiszabadulnia a mozdítatlanságból, majd sorban követték őket a többiek. És az, hogy nincsen rá bizonyíték sem megerősítés, az még nem jelenti feltétlenül azt, hogy a dolog nem történt meg. Vagy ha nem történt meg, az nem jelenti azt, hogy nem történhet meg bármikor. Arról meg inkább ne is beszéljünk, milyen következménnyel járhat, ha a fent elkezdett történet tovább folytatódik.

Hogy ezt az irodalomtörténeti katasztrófát megelőzzük, kérek minden gyereket, látogassa a nyári szünetben is minél gyakrabban a gyerekkönyvtárat, vegyen le a polcra minél több könyvet, és olvasással csillapítsa le a bennük fortyogó indulatot.

Köszönettel: egy jóakaró (ne dudd gi!)